Pe stadioane și în afara lor...

CEL MAI VALOROS K.O.!

Să intrăm direct în... ring. Discuția cu binecunoscutul nostru campion se anunță destul de dificilă. Mai ales pentru că ne-am propus să „răscolim" și cîteva amintiri mai puțin plăcute. Poate, chiar dureroase.

★

Reporterul încearcă să pregătească terenul.

– Iți amintești, acum cițiva ani, pe malul Tibrului, sărbătoream „bronzul" cîștigat la Palazzo dello Sport...

– Frumoasă și fericită zi de septembrie! Dar, ringul m-a învățat să ghicesc intențiile „adversarului". Cred că, de fapt, altceva vreți să aflați acum de la mine.

★

Da, Ioane, altceva vrem să aflăm. Și noi, și cititorii, zecile de mii de pasionați ai boxului care și-au pus și își pun și astăzi mari speranțe în medaliatul olimpic de la Roma. Anume, am vrea să știm ce s-a întîmplat din ziua aceea de septembrie cînd – la 20 de ani, la prima afirmare internațională – urcai podiumul laureaților, alături de americanul **Crook**, polonezul **Walașek** și sovieticul **Feofanov.** Ne amintim că după K.O.-ul din meciul cu elvețianul **Buechi** au urmat multe alte victorii și că, în 1963, ai devenit – spre bucuria și mîndria noastră – vicecampion al Europei. Dar, a mai fost și altceva.

★

– E drept, o cam luasem razna. Timp – și nu numai atît – pierdut pe bulevarde și în restaurante, „prietenii" făcute oricum și cu oricine. Credeam că tineretea și forța vor face ca toate acestea să nu se „vadă" la antrenamente, în pregătire. Și n-a fost așa. Cînd am înțeles, era tîrziu. Croșeul de stînga își pierduse, și el, vigoarea.

– Korakuen?

– Chiar înainte. Meciul cu Schultz a dat însă verdictul final. Am părăsit ringul japonez învins de adversar, dar mai ales de propriile slăbiciuni. Plăteam atunci primul tribut vieții ușoare, dezorganizate pe care o dusesem multă vreme. Am crezut atunci că totul s-a năruit, că niciodată nu voi mai auzi „tribunele" încurajîndu-mă. Cine își va mai aminti de mine?

★

Cîteva luni n-a mai fost selecționat în reprezentativa țării. N-a figurat nici pe lista boxerilor prezenți la „europenele" de anul trecut, de la Berlin.

N-a fost însă așa cum credea boxerul învins, surprinzător, la Korakuen. Oamenii nu l-au uitat. Nici nu i-au întors spatele. L-au ajutat să înțeleagă că a greșit. Că are de ales, o dată pentru totdeauna, între drumuri care nu admit paralelismul. Că trebuie să intre, conștient de greșeli dar curajos, în „ringul vieții", să lupte cu toate forțele, cu toată hotărîrea. Și să cîștige!

Incet, încet, croșeul de stînga și-a recăpătat vigoarea. Dar nu acesta era esențialul.

★

– Ion Monea s-a schimbat structural, îmi spun antrenorii clubului, ai lotului republican și ai federației de specialitate. **Vine primul la antrenamente, pleacă ultimul. De mai bine de un an este exemplu de hărnicie, de seriozitate și disciplină.**

Imi face plăcere să-i împărtășesc lui Monea aceste păreri. Le ascultă cu gîndul poate tocmai la acești oameni care au știut să-l îndrume, să-l sfătuiască, în clipe grele, nu numai din „colțul" ringului.

– A fost greu... meciul?

– Cel mai greu. Forța și viclenia adversarului sînt nebănuit de mari. Lovește necruțător. E destul să șovăi o singură clipă și te trezești „la podea".

★

Cred că o cronică a acestei partide hotărîtoare pentru boxerul **Ion Monea** ar trebui să cuprindă cîteva momente principale: **la tentația bulevardelor s-a răspuns cu studiul complicatelor formule ale chimiei** de clasa a XI-a; **la mirajul barurilor și restaurantelor – cu decizia fermă de a renunța definitiv la sticla de vin sau de coniac; la tendința de supraestimare a forțelor proprii – cu transpirația ceasurilor de antrenament și cu modestia care stă atît de bine oricui.**

– Ai învins, deci.

– Da! Cred – și opinia publică, cel mai competent arbitru, va aprecia dacă este așa – că am învins. Și nu la puncte, ci foarte categoric. Este cel mai valoros K.O. din viața mea.

– Și nu îți este teamă de... revanșă? Spuneai doar că este un adversar extrem de periculos...

– Acum, nu. Am învățat multe. Mi-am recăpătat încrederea. Am regăsit și drumul pierdut odinioară. Și mai este ceva: în septembrie m-am căsătorit, cu o fată tare bună din Grădiștea...

DAN GĂRLEȘTEANU

P. S. – O informație strict... confidențială pentru Ion Monea: **în 1968** au loc la Ciudad de Mexico întrecerile olimpice!

BINE, OLIMPIA!

Olimpia Giurgiu nu este o asociație prea mare. Ea numără doar 300 de membri UCFS, care își desfășoară activitatea în 5 secții pe ramură de sport: fotbal, atletism, popice, șah și volei. Intr-o recentă discuție cu președintele acestei asociații, tov. V. Lezarenco, am aflat lucruri interesante despre modul cum se asigură iubitorilor sportului de aici posibilitatea de a participa la întreceri.

— Ce competiții se află în atenția consiliului asociației?

— Ne străduim să îmbinăm cît mai armonios activitatea sportivă de masă cu cea de performanță. Spartachiadele de vară și de iarnă, campionatul asociației și concursurile pentru cucerirea Insignei de polisportiv sînt principalele competiții cu ajutorul cărora ne străduim să menținem într-o activitate continuă și organizată pe majoritatea iubitorilor sportului din asociația noastră. Astfel, o treime din numărul membrilor UCFS sînt astăzi purtători ai Insignei de polisportiv și pînă la sfîrșitul anului sîntem convinși că încă 31 de tineri își vor completa toate normele. La campionatul asociației, care s-a încheiat recent, au participat: 4 echipe de fotbal (campioană devenind formația secției mecanice), 12 tineri la trîntă, 24 la șah și peste 60 la atletism. De asemenea, la întrecerile din cadrul Spartachiadei de vară au luat startul peste 300 de concurenți. In ceea ce privește sportul de performanță, avem deocamdată ca obiectiv sprijinirea secțiilor de fotbal și atletism. Echipa noastră de fotbal activează în campionatul regional, dar principalul accent îl punem pe asigurarea celor mai bune condiții de desfășurare a centrului de inițiere pentru copii. Antrenorul a depistat de pe acum o serie de elemente talentate. Așteptăm ca în curînd, cu forțe proprii, să... promovăm în „C".

— Ne-ați amintit și de secția de atletism ca fiind în atenția consiliului asociației sportive Olimpia.

— Chiar așa este. Succesele înregistrate de sportivii noștri sînt un indiciu în acest sens. Cele mai multe recorduri ale regiunii București la atletism sînt deținute de sportivii noștri. Printre aceștia se află V. Dinculescu la 100 m bărbați, I. Pană la 200 și 800 m, Gh. Sima la 5 000 m, Anișoara Anghel la 200 m, Mariana Tindeche la 100 m etc. Nu-i lipsit de interes să amintesc și faptul că avem doi antrenori cu cîte o jumătate de normă care se ocupă de cele două grupe de copii. Atletismul are „priză" la noi. Poate că în curînd, de aici, se vor ridica și sportivi de frunte ai țării, lucru care ne-ar bucura pe toți, ne-ar stimula pentru noi eforturi. Avem un stadion foarte frumos, cu pistă de zgură roșie, pe care se desfășoară, de altfel, majoritatea finalelor competițiilor de masă în etapa regională. Ingrijirea lui necesită însă un om și această problemă n-am reușit încă s-o rezolvăm.

— Cu materialul și cu echipamentul sportiv cum stați?

— Poftiți să vedeți magazia. Mulțumiți cu cît avem nu putem fi niciodată. Ne străduim în permanență ca rafturile să fie cît mai încărcate. Recent, am colectat fier vechi și din vînzarea lui am obținut 6 000 lei. Cu acești bani intenționăm să cumpărăm materiale și echipament pentru secția de popice.

Am părăsit asociația Olimpia Giurgiu cu o impresie foarte bună. Aici se organizează cu regularitate concursuri și campionate care antrenează din ce în ce mai mulți tineri și tinere. Este necesar să mai arătăm că stadionul e foarte bine îngrijit și folosit din plin (spre deosebire de cel al asociației Dunărea Giurgiu). Am admirat, de asemenea, felul în care este ținută evidența asociației. In dosare găsești în fiecare moment o situație precisă a tuturor problemelor care te interesează. Consiliul asociației muncește în colectiv și primește sprijin efectiv din partea directorului întreprinderii, tov. Gh. Cristescu.

Aceste impresii favorabile ne-au fost confirmate și de către consiliul orășenesc UCFS Giurgiu, care consideră că Olimpia este asociație fruntașă pe oraș.

Interviu consemnat de
V. GODESCU

CUM AU INȚELES CRITICA?

Pe urmele MATERIALELOR PUBLICATE

In ziarul nostru nr. 5 093, sub titlul „*Noroc că era lună*", a fost criticat faptul că stadionul Republicii era slab luminat la meciurile desfășurate în nocturnă. Critica a ajutat. Oglinzile reflectoarelor au fost curățate, iar cele deteriorate, înlocuite. De asemenea, s-au procurat becuri cu filament concentrat.

★

Cu cîtva timp în urmă, iubitorii fotbalului din Reghin și Sovata ne-au sesizat unele practici ale asociațiilor Progresul Reghin și I. F. Sovata care încalcă dispozițiile financiare în vigoare. La Reghin se vindeau (și nu pentru prima oară) programe șapirografiate, iar la Sovata biletele oficiale de intrare la meci erau înlocuite cu bucățele de hîrtie rupte dintr-un caiet de dictando. Aceste nereguli au constituit subiectul unui foileton apărut în ziarul nostru. Cele două asociații sportive în cauză au răspuns ziarului, încercînd să se... scuze, arătînd printre altele ca de exemplu consiliul A. S. Progresul Reghin, că au șapirografiat programul respectiv întrucît tipografia din Tg. Mureș refuzase să-l tipărească în termenul cerut. Se cere o precizare: fițuicile în cauză cuprindeau programul turului categoriei C, seria Nord, și nu erau nicidecum un program al meciului, cum obișnuiesc să editeze asociațiile și cluburile. Adevărul este (de ce n-am spune-o?) că asociația urmărea pe această cale să-și procure fonduri ilicite.

Sesizat de redacție, Consiliul regional UCFS Mureș-Autonomă Maghiară a luat măsurile de rigoare. Astfel, secretarul asociației sportive Progresul Reghin a fost sancționat și s-a interzis categoric vînzarea, în continuare, a acestui „program". La I. F. Sovata secretarul asociației sportive a fost înlocuit. Totodată, s-a atras atenția consiliilor raionale UCFS să exercite un control mai sever în ceea ce privește respectarea normelor financiare

★

Asociația sportivă de pe lîngă Intreprinderea economică raională din Vaslui a fost criticată pentru lipsă de activitate, iar A. S. Voința Vaslui pentru nepăsare în gospodărirea bazei sportive. Corespondentul nostru V. Vasiliu ne-a trimis acum o nouă scrisoare, în care ne arată că la cele două asociații lucrurile nu s-au schimbat aproape de loc. Ar fi timpul ca organul raional UCFS să ia măsuri concrete

Intr-un articol apărut în ziarul nostru nr. 5 074 consiliul asociației sportive Independența Sibiu a fost criticat pentru faptul că nu se preocupă să mobilizeze tineretul din uzină în trecerea normelor Insignei de polisportiv. „Imediat după apariția criticii — *ne arată într-o scrisoare corespondentul nostru principal din Sibiu, Ilie Ionescu* — atît consiliul asociației cît și C.S.M. Sibiu au analizat cele sesizate și au luat o serie de măsuri, printre care organizarea de concursuri speciale pentru îndeplinirea normelor insignei". *Primele rezultate au și apărut. La A.S. Independența 60 de sportivi au trecut baremurile și în curînd vor intra în posesia insignei care atestă calitățile lor polisportive.*

In răspunsul adresat redacției, conducerea asociației Independența ne arată că articolul din ziar a ajutat-o să-și vadă lipsurile și că a luat o serie de măsuri, printre care și aceea de a mobiliza, pînă la sfîrșitul anului, încă 60—80 de tineri care să-și treacă normele insignei.

★

Două terenuri de sport din Sibiu, cele ale asociațiilor sportive Electrica și C.F.R., erau nu de mult într-o stare necorespunzătoare. Acum, ni se arată într-o corespondență, terenul Electrica a fost nivelat și aici se desfășoară meciurile de fotbal din campionatul orășenesc. Au început lucrările de reamenajare și pe arena C.F.R.

★

„Popicărie sau depozit de sare?" *a fost titlul unei note critice apărută în ziarul nostru nr. 5 049, în care se arăta că arena de popice a asociației Tractorul roșu de pe lîngă S.M.T. Odorhei, recent reamenajată, a fost transformată în remiză de sare de către Depozitul Odorhei al I.C.R.A. Tg. Mureș. La adresa redacției, trimisă Depozitului I.C.R.A. din Odorhei, șeful unității ne răspunde că n-a... citit nota apărută în ziar și ne cere să-i trimitem un exemplar din ziarul respectiv ca să ne răspundă dacă popicăria este sau nu depozit de sare... (!) Este un fel cel puțin ciudat de a privi critica. După cum sîntem informați, situația continuă să fie aceeași.* O bază sportivă are o altă destinație decît cea pentru care a fost construită. Pînă cînd? Așteptăm răspuns!

★

De mai multe ori au apărut în coloanele ziarului nostru, la rubrica „*De pe foile de arbitraj, cu și fără comentarii*", însemnări ale arbitrilor care au condus meciuri de fotbal de categoria C, desfășurate la Galați. Aceștia menționau starea proastă a terenului de fotbal Metalosport și faptul că uneori praful stîrnit în timpul jocului este atît de dens încît împiedică vizibilitatea, nemaivorbind că este pusă în pericol sănătatea jucătorilor. Din ce cauză se întîmplă toate acestea? Pentru că două din cele patru stadioane ale orașului Galați (Portul roșu și Ancora) sînt în reparație tocmai acum, în plin sezon de fotbal. Pe stadionul Dunărea (singurul gazonat) sînt programate numai echipele din categoria B (?!), iar pe stadionul Metalosport (impracticabil) joacă formațiile de „C" și de juniori.

Răspunsul Consiliului regional UCFS Galați: „*In prezent intrarea celor două echipe din categoria C pe stadionul Dunărea ar duce la distrugerea acestuia și echipele din categoria B n-ar mai avea unde să se antreneze și să-și desfășoare meciurile respective*" — ni se pare nesatisfăcător.

★

Mai sînt și unele organe și organizații UCFS care au „uitat" să răspundă la critică, să arate ziarului ce măsuri au luat pentru lichidarea lipsurilor semnalate. Printre acestea sînt: Consiliul regional UCFS Hunedoara, *cluburile sportive* Universitatea Cluj, Banatul Timișoara, Rapid București, Crișul Oradea, Rapid București, *consiliile raionale UCFS* Sibiu, Drăgănești—Vlașca, Sf. Gheorghe, *consiliile orășenești* București, Craiova și asociația sportivă Minerul Vatra Dornei.

Au primit Insigna de polisportiv

La asociația sportivă Voința Satu-Mare se dă o importanță deosebită atragerii tinerilor în concursul pentru Insigna de polisportiv. Astfel, în ultimul timp încă 105 membri UCFS au intrat în posesia insignei, printre ei și o serie de tineri din secția de box.

In fotografie, *președintele Consiliului orășenesc UCFS Satu-Mare,* I. Orban, *înmînează într-un cadru festiv, în deschidere la o gală de box, Insigna de polisportiv unor pugiliști de la A. S. Voința.*

A. VERBA-coresp.

